

KURYER LITEWSKI

W WILNIE W SOBOTĘ DNIA 26 LUTEGO V. S. 1816 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

Gazeta, *Poczta Północna*, zawiera z *Petersburga*, pod dniem 16 lutego: „Ostatniego piątku, d. 11 t. m., Członki Najświętszego Synodu, Członki Rady Państwa, Ministrowie cudzoziemscy, znakomitsze płci oboiej osoby, także sztabs i ober-oficerowie gwardyi, oraz sztabs oficerowie innych półków, składali powinszowanie nowo-zaślubionym, Wielkiej Xiężnie Jeymości, *Annie Pawłownie* i Królewicowi Jegomości, Następcy tronu niderlandzkiego, *Wilhelmowi*, w pokojach W. Xiężny. Przez cały ten dzień odgłos dzwonów wszystkich kościołów napelniał miasto, które wieczorem było oświecone — W niedziele, d. 13, u Najjaśniejszey Cesarzowej Jeymości, *Maryi Fedorowny*, był wielki bal i wyczera.

Radca stanu, *Runicz*, zarządzający moskiewskim Pocztaństwem, za gorliwą służbę, naylaskawiey mianowany Rzeczywistym Radcą Stanu: razem zalecono przyłączyć go do departamentu pocztowego dla naznaczenia na inné miejsce, a tym czasem wypłacać mu pensją, iaką teraz pobiera — Rzeczywisty Radca stanu, *Buthakow*, otrzymał rozkaz bydź Dyrektorem poczty w *Moskwie*, zostawiając go, iak jest dotąd, w kolegium spraw zagranicznych.

Arcy-Biskup telawski i gruzino-kaukazki, *Dosyfey*, mianowany kawalerem orderu *s. Anny*, 1szej klasy; Gruziniński Arcyprzebiter, *Cynamzgarow*, kawalerem tegoż orderu 2giey klasy.

Inspektor górnictwa w *Permie*, rangi 4tey klasy, *Tomitow*, uwolniony został od służby z pensją zupełney gaży, po 3,000 rubli na rok; na jego zaś miejsce mianowany, rangi 6tey klasy, *Buthakow*, z pensją i dochodem stołowym podług etatu.

Podług gazety, *Ruski Inwalid*, z dnia 13 lutego: W rozkazie dziennym, d. 6. t. m., wyrażono: „W nadgrode odznaczającego się męstwa, okazanego przez półk *alexandrowski* huzarów, w bitwie pod *Bricne*, najmilszociwicy nadają się jemu srebne trąby z krzyżami *s. Jerzego*. „

Porucznik woysk polskich, *Ożarowski*, przyymuje się do służby rossyjskiej do półku wołyńskiego ułanów; podporucznik woyska heskiego, *Miller*, do półku pieszego kozłowskiego w randze chorążego. Dowódzca 3ciey brygady 11tey dywizyi pieszey, jenerał major, *Sazonow* 2gi, uwalnia się ze służby, z wolnością noszenia mundur i pensją zupełney gaży.

Taż gazeta z dnia 15 lutego zawiera przysłany iey do umieszczenia, przez Naczelnika głównego sztabu korpusu gwardyi, jenerała adjutanta, *Sipiagina*, w kopii list Króla Jmci Pruskiego do Dowódcy pułku J. K. M., półkownika *Moszyńskiego*. Brzmienie tego listu iest następujące:

„Ze szczególniejszym ukontentowaniem dowiedziałem się z listu *Wiana*, pod dniem 20 grudnia roku zeszłego, iż półk dowództwa *WP.* odbył marsz szczęśliwie przez moie państwa, i że przyjęcie, z iakiem półk ten w czasie tym był przyymowany przez poddanych moich, odpowiada iego życzeniu i Mojemu oczekiwaniu. Przy tey okoliczności nie mogę nie wyrazić ukontentowania Moiego dla półku, za chwalebne sprawowanie się, którem odznaczając się w czasie przechodu, wjedną dla siebie uprzejmość Moich poddanych. Ja zaś korzystam z tego zdarzenia, dla po-

wtórzania ku *WPanu*, wielce szacowny Mości Panie Półkowniku, szczególniejszego szacunku, z którym zostaię ku *WPanu* przychylny

Fryderyk Wilhelm.

Berlin dnia 20 stycznia, 1816 roku.

(Oryginał tego listu iest pisany i podpisany po rossyjsku)

W teyże gazecie z dnia 16 lutego czytamy kopiją Ukazu Jego Cesarskiej Mości, danego Jenerałowi Porucznikowi, *Rozenowi*, dnia 1 lutego, 1816 roku:

„Przeznaczając na przyszłość pensją Moię, jako Szefa gwardyi bokowej półku preobrażeńskiego do liczby summ, naznaczonych na wspomóżenie ranionych i w kalectwie pozostałych z ostatney woyny oficerów, Rozkazuję *WPanu*: znajdującą się teraz w półku, przyięty gaży od 1 maja 1815 roku, do 1 stycznia 1816 roku, summę, czyniącą dwadzieścia ośm tysięcy, dwieście piędziesiąt trzy ruble, czternaście kopiejek, przestać do Komitetu w tym celu ustanowionego przez rozkaz dzienny dnia 18 sierpnia 1814 roku, i odtąd przesyłać, za każdém przyjęciem: „

Na autentyku podpisano:

ALEXANDER.

Przez rozkaz dzienny z dnia 9 lutego: Rotmistrz woyska anzeatyckiego, *Klassik*, przyymuje się Kornetem do 2go półku ukraińskich kozaków. Przez rozkaz dzienny d. 10 lutego: Kapitan woysk szwedzkich, *Ominow*, przyymuje się Sztabs kapitanem do półku kijowskiego dragonów.

Podług gazety *senackiey*: W ukazie Jego Cesarskiej Mości, pod dniem 21 stycznia, przez ministra sprawiedliwości, Rządzącemu Senatowi objawionym, wyrażono, iżby w gubernii permskiej: 1 podobnie, jak w innych guberniach ustanowiony był Sąd Sumienny; 2re, iżby mianowani byli gubernscy i powiatowi strapczowie; i 3cie Do niższych sądów ziemskich naznaczyć po dwóch assesorów z urzędników, z przyczyny, że nie ma w tey gubernii szlachty.

Gazeta *senacka* umieściła ieszcze: Traktat przyiaźni, zawarty w *Wiedniu* dnia 21 kwietnia (3 maja) 1815 roku, między Najjaśniejszym Cesarzem Jegomością *Wszzech Rossyy*, a Najjaśniejszym Cesarzem Jegomością *Anstryackim*, *Królem Węgierskim* i *Czeskim*.

W Imię Przenajświętszey i Nierozdzielney Trójcy:

Najjaśniejszy Cesarz Jegomość *Wszzech Rossyy*, Najjaśniejszy Cesarz Jegomość *Anstryacki*, i Najjaśniejszy Król Jegomość *Pruski*, mając wzajemne szczeré przedsięwzięcie, w duchu przyiaźni wytłumaczyć się, względem naydogodniejszych środków do ustalenia szczęśliwego bytu *Polaków*, w nowych stosunkach, w jakich się oni teraz znajdują, z przyczyny zaszłych odmian z Xięztwem *Warszawskim*; a chcąc razem rozciągnąć działania tych dobroczynnych postanowień, na prowincye i powiaty, które składały dawniejsze królestwo polskie, przez pośrednictwo dobroczynnych urzędów, ile tylko okoliczności tego dozwoliły, i przez ustanowienie naydogodniejszych związków dla wzajemnego handlu mieszkanców, zgodzili się ułożyć dwa osobne traktaty, które zawarte bydź mają: jeden między *Rossją* i *Anstryą*, a drugi między *Rossją* i *Prusami*; dla umieszczenia w nich, równie głównych obowiązków, trzém

dworóm spólnych, iako i postanowień, dla każdego z nich oddzielnych. Tym końcem Najjaśniejsi Cesarze Jchmość dla zawarcia między Nimi traktatu mianowali następujących pełnomocników (*następują imiona ich i tytuły*), którzy po wymianie swych pełnomocnictw, ułożyli, postanowili i podpisali następujące artykuły:

Artykuł I. Najjaśniejszy Cesarz Jegomość Wszech Rossy ustępuje dla Jego Cesarsko-Królewsko-Apostolskiej Mości powiaty, od *Galicyi* wschodniej przez traktat wiedeński 1809 roku, oddzielone, a mianowicie: *złoczowski, brzeżański, tarnopolski, i zaleszczycki*; granice z tey strony tak będą ustanowione, iak były do nastania rzeczzonego traktatu.

II. Jego Cesarsko-Królewsko-Apostolska Mość posiadać będzie w zupełnej własności i udzielnosci zupy solne wielickie, z terytoryum do nich należącym.

III. Koryto *Wisły* oddzielać będzie *Galicyą* od terytoryum wolnego miasta *Krakowa*. Toż koryto służyć będzie za granicę między *Galicyą*, i częścią byłego księstwa *Warszawskiego*, przyłączoną do państw Najjaśniejszego Cesarza Jegomości Wszech Rossy, aż do okolic miasta *Zawichostu*.

Od *Zawichostu* do *Bugu* sucha granica oznaczona zostanie linią, opisaną w traktacie wiedeńskim 1809, z dostatecznym atoli oznaczeniem, iakie w tém przez spólną zgodę uczynić za rzecz potrzebną uznano będzie.

Granica, zaczynając od *Bugu* między obiema monarchijami, ma być w tey stronie przywróconą tak, jak była do nastania rzeczzonego traktatu.

IV. Miasto *Kraków*, ogłoszone jest wolnym i niepodległym, równie i terytoryum oznaczone w traktacie dodatkowym, podpisanym spólnie przez Dwory Rossyjski, Austriacki i Pruski.

V. Księstwo *Warszawskie*, z wyjęciem części, o których oddzielne uczyniono postanowienie, na mocy powyższych artykułów i stosownie do traktatu tegoż dnia podpisanego między Najjaśniejszym Cesarzem Jegomością Wszech Rossy, i Najjaśniejszym Królem Jegomością Pruski, przyłącza się do Cesarstwa Rossyjskiego. Ono będzie przez swoją konstytucyą na wieczne czasy złączone z Cesarstwem Rossyjskiem, i wiecznie zostawać będzie pod panowaniem Najjaśniejszego Cesarza Jegomości Wszech Rossy, Jego dziedziców i następców. Najjaśniejszy Cesarz Jegomość zachowuje sobie nadać temu krajowi, mającemu rząd oddzielny, wewnętrzne urządzenie, iakie Jego Cesarska Mość za przyzwote uzna. Jego Cesarska Mość do swoich zwyczajnych tytułów przyda tytuł *Cara, Króla, Polskiego* (*Cara, Korola Polskaho*), stosownie do formularza tytułów używanego i potwierdzonego, właściwych innym Jego państwom.

Polacy, względni poddani Wysokich Stron umawiających się, będą mieli deputatów i narodowe ustanowienia, zastosowane do politycznego bytu, iakie za pożyteczne i przyzwote nadać dla nich osądzi każdy z Rządów, do których oni należą.

VI. Mieszkańcy i obywatele krajów, skutkiem niniejszego traktatu rozdzielających się, jeżeliby życzyli sobie pod inne przenieść się państwo, będą mieli w przeciągu sześciu lat wolność rozporządzić swoje własność, ruchomą lub nieruchomą, iakabykolwiek ona była, sprzedać ją, opuścić ziemię i wywieźć z sobą wzięte za tę sprzedaż gotowe pieniądze, albo innego gatunku kapitały, bez najmniejszej przeszkody i bez najmniejszego potrącenia.

VII. Będzie zupełne, powszechne i szczególne przebaczenie dla wszystkich osób, iakieykolwiek byłyby rangi, płci lub stanu.

VIII. Stosownie do poprzedzającego artykułu, nikt odtąd nie będzie podlegał śledzeniu i żadnym sposobem nie będzie kłócony, za żadne iakieykolwiek byłoby jego należenie wprost lub ubocznie, w jakimkolwiek bądź czasie, do działań politycznych, cywilnych lub wojennych, które w *Polsce* zaszyły. Wszystkie sprawy w sądach rozpoczęte, śledzenia, lub, poszukiwania, uważają się za niebyłe nigdy; czasowe sekwestry lub konfiskaty będą podniesione, i żadna sprawa, z podobnych przyczyn wywikła, daley kończoną nie będzie.

IX. Wymnią się od tych ogólnych postanowień względem konfiskat, te wszystkie przypadki, w których rozkazy, albo ostateczne wyroki we wszystkich już punktach zostały wykonane, i późniejszymi wypadkami nie zniesione. (*Ciąg dalszy w następujących numerach*)

Podług gazety *akademickiej* z dnia 15 lutego, przybyli do *Petersburga*: Naczelnie dowodzący w *Moskwie*, generał kawalerji *Tormasow*, z *Moskwy*; Naczelnik 18 dywizji pieszej, generał porucznik, *Xiążę Szczerbatów*; Generał adjutant, *Xiążę Czartoryski*, i Generał major, *Mosolow*, dowódca 3ciej dywizji kirysyerów, oba z *Warszawy*; Generał adjutant, *Wasilczyków 1*, z *Nowogrodu*; Generał major, *Wasilczyków 2*, naczelnik brygady drugiej dywizji huzarów, z *Nowey-Bielicy*; Adjutant bokowy, pólkownik, *ankratjew*, z *Berlina*; Generał major *Sestawin*, zostający przy Naczelniku pierwszej dywizji huzarskiej, z *Tweru*; generał porucznik, *Mussin-Puszkina*; Senator Hrabia *Jliński*, z *Berdyczewą*; Adjutant bokowy, *Xiążę Menszczyków* z *Moskwy*; orszaku Jego Cesarskiej Mości wydziału kwatremistrzowskiego, Naczelnik głównego sztabu 1go wojska, Generał Major, *Baron Dybicz 2gi*.

Kurs petersburski: dukat hollenderski, nowy 11 r. 90 kop.; stary 11 r. 75 kop. Zmiana srebra 312 k. za rubla.

Kurs wileński na assygnaty: rubel srebrny r. 4, k. 14; dukat, r. 12 k. 9; imp. ryał r. 40. k. 60.

KROLESTWO POLSKIE.

Namiestnik Królewski przez postanowienie d. 10 lutego, wstrzymał na lat 6, opłatę dziesięciu procentów, *Jus Gabellae*, zwaną, od majątków z kraju wyprawdzanych, a to stosownie do traktatów wiedeńskich § IV i VI w dniu 21 kwietnia (3 maja) 1815 zawartych.

Przez drugie postanowienie teyże datty, Namiestnik Królewski ogłosił prawo, przepisujące karę na przechowujących zbiegów wojskowych: podług tego prawa przechowujący zbiega winien zapłacić zł. 100; co dał zbiegowi, traci; pólkowi powraca wartość rzeczy skarbowych przez zbiega zabranych: gdyby kilku było, którzy zbiega przechowywali, każdy 100 zł. winy zapłaci, a na zapłatę rzeczy skarbowych wszyscy się razem składają; etc.

Z *Warszawy* d. 17 lutego. W tych dniach opuścił *Warszawę*, udając się na przeznaczenie swoje do *Petersburga*, JW: *Sobolewski*, Minister Sekretarz Stanu.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

FRANCYA

(Z gaz. berl.) *Paryż* dnia 12 lutego. Wczora o południu zebrało się na dziedzińcu *Tuyleryjskim* ino placu *Caroussel* gwardji narodowej paryzkiej 12 legionów piechoty i legion jazdy. O godzinie 1szej odbyły się ćwiczenia w obecności *Monsieur*. Potém Król z *Xiążną Angouleme*, otoczony *Xiążętami*, przejeżdżał w otwartym pojeździe między szeregami, a później kazał przeciągać wojskóm przed sobą, które przeciągały ciągle wykrzykując, *niech żyje!* Czas był zimny, ale piękny i pogodny.

Dnia 11 udał się *Xiążę Angouleme* do *Vincennes*, gdzie oglądać będzie tameczną artylleryą — Dnia 4go, *Xiążę Berry* kazał dać każdemu prostemu żołnierzowi gwardji królewskiej, po 5 fr., aby pił za zdrowie Króla Jmci. (Późniejsze gazety odwołują tę wiadomość.) — Dnia 8 t. m. po mszy, zebrała się u *Xiążny Angouleme* Kommissya Dam, które należą do rady, znajomego, pod imieniem *towarzystwa macierzyńskiego*, związku damskiego. Tworzy się teraz drugie towarzystwo, rozciągające się na całą *Francyą*, pod tytułem: *Towarzystwa Dobroczyńności Dam Francuzkich*; głównym miejscem zbierania się będzie *Paryż*; gałęzie jego rozciągają się będą po całym kraju. Król będzie jego opiekunem. Damy, z których się towarzystwo to składać będzie, przybierają, dla rzeczywistej różnicy i na

znak patryotyzmu, imię *Francuzkich*. — Wyrok królewski z dnia 5 t. m. stanowi dla gwardyi narodowój, na miejscu pospolitój w całym królestwie *Lilii*, nowy znak ozdoby, którym będzie białe i błękitno emaliowana gwiazda srebrna: z jednéj strony będą słowa: *wierność, poświęcenie się*, z drugiey kwiat *Lilii*.

Na posiedzeniu Izby Parów d. 10, uczyniono wniesienie, iżby podobnie, jak już uczyniła Izba Deputowanych, prosić Króla Jmci o łaskawe zezwolenie, iżby na podnożu, mającego się wystawić *Ludwikowi XVI*, pomnika, który przeznaczony jest ku podaniu potomności wyrzeczenia się narodu francuzkiego, zbrodni d. 21 stycznia popełnionej, wryte były imiona Parów Francyi, i ich przysięga na wieczną wierność dla Króla i Najjaśniejszój jego rodziny, na teyże samój tablicy metalowój, obok imion PP. Deputowanych.

W Izbie Deputowanych uczyniono wniesienia, iżby duchownym zwrócone były nie tylko lasy, które do nich dawniej należały; ale i majątki ziemskie, które jeszcze nie są sprzedane, a stan ich jeśli nie zupełnie przed 1 stycznia 1820 polepszyć, to przynajmniej częściowe dawać wsparcia od 1 stycznia 1817. Nadto: aby skassować pensye dawniejszym duchownym, którzy się pożenili, albo weszli w obowiązki służby cywilnej. Dwa pierwsze wniesienia wzięto do rozważenia, ostatnie zaś natychmiast większością 168 głosów, przeciw 64 przyjęto. — Król chce być dnia 15 t. m. w teatrze opery komicznej. — Gdy Papież, za rządów przywłaściciela, jako niewolnik francuzki, okolice *Tuluzy* przejeżdżał, zabroniono mu było wstąpić do tego miasta, które, jak wiadomo, imię *świętego miasta* nosi. Ale prawie wszyscy mieszkańcy udali się na spotkanie Ojca ś. i okazali dla niego najgłębsze uszanowanie. Pamiętny na to Ojciec ś. chciał okazać ukontentowanie swoje dla miasta *Tuluzy*, i posłał mu zwłoki ś. *Piusa*, męczennika. Dnia 2go lutego, z wielką uroczystością wniesiono te święte szczątki do kościoła seminarjynego. — W nocy z dnia 4go na 5ty t. m. zapadły w *Valenciennes* koszar, przez Anglików zajęte: 7 Anglików utraciło życie; a 13 ranionych zostało. Nieśczęścia tego przyczyną miała być dawność i niedoskonałość budowy. — Xiążę *Tarentu (Macdonald)*, który w pięciu miesiącach całe francuzkie wojsko *Loary* rozpuścił i uspokoił, przybył tu i miał, d. 10 t. m. audyencyą u Króla. — Miasto *St. Denis*, dało Królowi w ofierze na wydatki nadzwyczajne państwa 2000 fr. — Dwa Anglicy poszli w zakład o 100,000 fr., czyli *Sekwana* zimy tey jeszcze zamarnie lub nie. Dnia 12go t. m. było zimna stopni 8½. — Marszałek *Soult* udaje się do W. Xięstwa *Bergskiego*, do familii żony swojej. Jenerał *Alix* udaje się do *Landau*. Jenerałowie *Drouet*, *Lefebre-Desnouettes* i *Grouchy*, powołani są do stawienia się przed sądem na dzień 15ty t. m. A ponieważ wszyscy trzej uciekli, przybito zapozew po Jenerała *Grouchy* do drzwi jego domu.

Paryż dnia 13 lutego. Król jeździł wczoraj na spacer. N. Pan od kilku dni nie wyjeżdżał. Wieczorem będzie muzyka czyli koncert na pokojach królewskich. — Śmierć Xięcia *Rohan* mocno Króla zmartwiła. Bezprzestannie dowiadywał się o stanie chorego. Nakoniec Xiążę *Angouleme* sam do niego poszedł. Umierający przyjął go z wdzięcznym poruszeniem. „Oświadczył Xiążę Królowi uszanowanie moje, i powiedz mu, że... już więcej mówić nie mogę.“... były ostatnie jego słowa. Król wydał sam rozkazy, względem urządzenia jego pogrzebu. — Xiążę *Duras* następuje w służbie na jego miejsce, jako pierwszy Szambellan.

Na wczorayszym posiedzeniu Izby Deputowanych była rzecz o raporcie kommissyi, względem obioru nowych Deputowanych. Przytoczymy tu, co ważniejszego z mowy Hrabiego *de la Bourdonnaye*: *Zadne prawo*, mówił on, *nie zasługuje na tak głęboką uwagę, jak to, które się teraz Izba zajmuje. Im bardziej je zgłębiamy, tém więcej trudności w niem postrzegamy. Potrzeba czterech głównych warunków, aby nadadź Izbie*

*Deputowanych moc i powagę. Naprzód, Deputowani powinni posiadać dostatni majątek, iżby wolnymi byź mogli od wszelkiego uwiedzenia, a w powszechnym upadku nie korzystać, lecz zupełną utratę majątku swego widzieli. 2) Posiadać powinni dojrzałość wieku i doświadczenie, i znani byź mają ze zdatności i cnoty. 3) Aby bezstronnie sądzić i mądrze stanowić, ma Izba byź dosyć liczną, dla uniknienia wszelkiego wpływu zewnętrznego, jednakże nie tak liczną, iżby się stać miała zgiełkiem stronnictw i fakeyy. 4) Izba w oznaczonym okresie czasu, zupełnie odnowioną byź powinna, aby przez to doskonalszym stała się tłumaczem opinii powszechnój, i aby wolną byź mogła, od ducha mogącego ją opanować (*Esprit du corps*), i miejsce ducha publicznej sprawy zająć, który się tylko po części odnawia, a iż tak powiem ich przesady i natogi na ich następców przenosi.“ — Mówca radził jeszcze, ażeby każdy Deputowany miał swego zastępcę, i odrzuca oznaczenie wieku lat 25 potrzebnego do wotowania.*

(Z gaz. koresp. hamb.) Dnia 13 t. m. Jenerał Porucznik *Rapp* złożył Królowi Jmci, przysięgę na werność. — P. *Scépeaux*, Jenerał wojska królewskiego w *Wandei*, przybył do *Paryża*. — Jenerałowie *Savary* i *Lallemant* ściśle są strzeżeni w więzieniach na *Malcie*. — Dawniejsi naczelnicy i główniejsi stronnicy konfederacyi w *Bretanii*, zmuszeni byli opuścić we 24 godzinach miasto *Rennes*, i zostają teraz pod dozorem policyi.

(Z gaz. ryzk. Zusch.) Dla utworzenia siły wojskowej, okazało się potrzebnym, zachęcać pieniędzmi, to jest dawadź na rękę; ale i to niewiele pomogło: dziś dadzą sownie na rękę człowiekowi, zostającemu bez sposobu do życia, który nigdy w wojsku nie był, aby wiernie Królowi służył, a on jutro ucieka. Dawniejsi żołnierze najmują się u wieśniaków do pracy rolniczej, albo żyją po lasach z rabunku. Oficerowie, których Rząd z potrzeby przyjąć musi, o co się wielu uboższych stara, po większej części niczego o wojskowości nie wiedzą. — W *Nismes*, jak tylko wojska wyszły, prześladowanie Protestantów znowu wybuchnąć miało, z taką zaciętością, że człowieka jednego ukrzyżowano. — Strzelec jeden z gwardyi mówił w bardzo niegodziwych wyrazach przeciw *Burbonóm*. Oświadczył on, że nierozumiał, iżby to złém miało być uczynkiem: gdyż wszyscy jego towarzysze w koszarach toż samo robią. Xiążę *Angouleme* udał się potem z Marszałkiem *Victor* do koszar; okazywał się bardzo popularnym, i pił ze strzelcami za zdrowie Króla. — co noc jeden z Xiążąt krwi Królewskiej ma odbywać ront w *Tuyleryach*. — Dwie osoby wymówiły się już jedna po drugiey od przyjęcia miejsca Prefekta w departamencie *Cher* (stolica *Bourges*): gdyż tam duch niedobry panuje. — W *Caen* gwardya narodowa, która się nieposłuszną okazała, na nowo teraz jest uorganizowana. — *Davoust* wygnany został z rodziną swoją do pewnego miasteczka, a *Soult* z synem swoim przybył do *Bruzelli*. — Cały, nowo utworzony legion departamentu *Lot*, dla złego ducha, rozwiązany byź musiał.

(Z gaz. Oester. Beob.) Gazeta, *Morning-Chronicle*, umieściła w przeszłym miesiącu list do wydawcy teyże gazety przysłany, w którym zdrada przez Marszałka *Neya* przeciw Królowi, któremu werność przysięgł, nie tylko uniewinniana, ale prosto, jako najsprawiedliwsze i naysławobliwsze dzieło, jest bronioną i wysławianą. Dla nadania téy bezczelnej apologii jakiey osnowy i związku, wystawuje tego, który za powtórnym zjawieniem się swoim we *Francyi*, za przywłaściciela przez wszystkie mocarstwa *Europy* był uznany, jako prawego Monarchę, a *Ludwika XVIII*, jako przywłaściciela tronu francuzkiego!! Ale, gdy zaprzeczyć niepodobna, że Marszałek *Ney* z innymi marszałkami, w roku 1814, poddał się *Ludwikowi XVIII*, rzecz tę nakreca w tym sposobie: „Ze z natury uskuteczniejszej w owym czasie przez obce wojska kontrrewolucyjnej jawnie się okazuje, iż *Ney* z towarzyszymi swymi przemocą tylko ulegli, przekonani, że dłuższy opór był daremny.“ „Wreszcie w pięknej téy apolo-

gii dodano jeszcze, że nie potrzeba było bynajmniej powrotu *Bonapartego* dla przekonania, że *Burbonowie* nigdy długo we Francji panować nie mogą, a dalej śmiało twierdzi: „Nie podobna aby *Ney* mógł myśleć, iżby go sądzić miano, jako zdrajcę, za to, iż przeniósł sprawę oyczyzny, nad sprawę jedną tylkotak powszechnie, i tak słusznie obrzydzonąj familii!! — Ze podobną naukę opowiada *Morning - Chronicle*, nie będzie ta nikogo zastanawiała, kto się tylko obeznał z maxymami, jakie ta gazeta codziennie ogłasza: ale, ileż to zadziwić powinno, że całe to pismo, bez żadnych uwag, tylko pod napisem „*Nowy obraz rzeczy* w processie Marszałka *Neya*“ wytłómaczone i umieszczone było w jednej z gazet niemieckich (*Fraenkischer Merkur*.)

W *Nantes* prawdziwy głuchoniemy, wystąpi w znanej sztuce pod tytułem: *L'Abbé de l'Épée*.

Sufit sali, w której się odprawują sądy rewolucyjne, ozdobiony jest malowaniem charakterystycznym, na którym wystawiony jest sąd ostateczny. — Ustawa wygnania z kraju królobóyców jest z wielką surowością wykonywana. Pewny nazwiskiem *Martel*, był członek Konwencji narodowej, który na śmierć Króla głosował, a od lat 20 spokojnie i cicho na jednym z tutejszych przedmieść mieszkał, odebrał w tych dniach rozkaz opuszczenia Francji.

W *Arles* przyszło między *Royalistami* i *Bonapartistami* do publicznych potyczek. Ostatnim powybijano okna w domach. — Gazety i listy nadchodzące tu teraz z *Rzymu*, bywają przedziurawione i octem kadzone. — W *Tours* pewny lekarz we środę wziął ślub cywilny, i odwiedzał znajomych, donosząc o swoim małżeństwie. We czwartek, po ślubie kościelnym, odprawił wesele. W piątek zachorowała żona. W sobotę umarła. W niedzielę odprowadził ją do grobu. W poniedziałek przyjmował odwiedziny z pożegnaniem. We wtorek objął spadek, a we środę, kończąc tydzień, objeżdżał przyjaciół, dziękując im za okazane mu ubolewanie.

ANGLIA.

(Z *Korresp. hamb.*) Dnia 5go lutego podał *Lord Castlereagh* w Izbie niższej uchwalenie pomnika za bitwę pod *Trafalgar*, równie, jak już zezwolono za bitwę pod *Waterloo*: po długich rozprawach podanie to jednomyślnością przyjęte zostało. — D. 8 oświadczył *Lord Liverpool*, iż między sprzymierzonymi żaden nie jest zawarty traktat, któryby panowanie *Burbonów* we Francji na przyszłość zabezpieczał. D. 9 powtórzył *P. Brougham* żądanie, poprzedniczego dnia czynione, aby złożone były traktaty, między *Rossją*, *Austrią* i *Prusami* w *Paryżu* d. 26 września zawarty, (*jest w 4tym Numerze Kur. Lit.*); a zastanawiając się nad celem tego traktatu, wspominał o traktacie ochronnym, między *Austrią*, *Francją* i *Anglią*, d. 6 stycznia 1815 zawartym. Na pierwsze *Lord Castlereagh*, odpowiedział, iż ministrowie nie są obowiązani do składania tych traktatów, do których zawierania *Anglia* nie należała, i żądanie *P. Brougham* większością 104 przeciw 50 odrzucone zostało. Względem drugiego, powiedział, że do terażniejszego stanu rzeczy zgoda nie należy, i za nieznaczący się uważa. Nie przestając na tych odpowiedziach, ponowił żądanie swoje *P. Brougham*; ale po wytłómaczeniu się *Lorda Castlereagh* i to żądanie upadło większością 92 przeciw 25ciu. Tego dnia *P. Bennen* żądał złożenia korespondencyi, względem ucieczki *Lavaletta* i uwięzienia trzech Anglików przez Rząd francuzki. *Lord Castlereagh* oświadczył gotowość do jej złożenia. — D. 12 w Izbie wyższej, *Lord Holland* zapytywał *Lorda Liverpool*: czy ze strony Rządu francuzkiego były czynione jakie objaśnienia względem *Lorda Kinnaird*? i żądał ich złożenia. *Lord Liverpool* odpowiedział: Rząd angielski nie może żądać tłumaczenia się od Rządu innego kraju, w takim przypadku, w jakimby sam tego odmówił. Gdy sobie zachowaliśmy prawo, wyprawienia z kraju naszego ka-

żdego cudzoziemca; tém samém nie możemy prawa tego uymować żadnemu innemu państwu. Nie chcę tego zaprzeczać, że była korespondencya, względem wysłania jednego członka téj Izby z *Paryża*; ale ta korespondencya była tylko mniemaniem pewnej akredytowanej osoby w *Paryżu*, że *Lord* wspomniany nie takiego nie uczynił, coby podobny krok Rządu francuzkiego usprawiedliwiać mogło; a prywatna korespondencya nie może być zasadą działań parlamentu. *Lord Holland* oświadczył, iż na tém przestaje. — Tegoż dnia w Izbie niższej *Kanclerz Skarbu* podawał do zezwolenia 17 milionów, na opłacenie obligacyi skarbowych. Z téj okoliczności przedstawiał terażniejszy stan skarbu i projekt na przyszłość: „Stan kraju, mówił on, ze wszech względów jest kwitnący. Ze wszystkich odnóg dochodów publicznych, wyjąwszy podatek od domów, z poprzedniczego roku jest pozostałość, a zmniejszenia się przychodu z tego źródła, samym tylko zaległościom przypisać należy. Cały przychód w roku zeszłym czynił 66,443,000 f. s.; zaś w 1,180,000 f. s. więcej, jak w roku zaprzeszłym. Przez zezwolenia w roku przeszłym uczynione zniestono długi stanu 42 mil. W roku przeszłym wyprowadzono towarów za 10,000,000 więcej, aniżeli w roku zaprzeszłym. W tak pomyślnych okolicznościach nie jest moim zamiarem, nową zaciągać pożyczkę, ale owszem przedłużyć podatek od dochodów po 5 procentów, zamiast 10 procentów, jak był dotąd, i podaję ilość jego tylko 6 milionów, zamiast 14 milionów dotąd. Z uczynionych w roku przeszłym zezwoleń na opłatę procentu od długów stanu, pozostało 3 miliony. Z pozostałych jeszcze podatków wypada przewyżka 24,000,000. Podatek poziemny i słodowy czyni 3 mil. Cłoiakcyza 6 mil. za podatek wojenny. Bank pożyczka 6 mil. Loterya czyni 200,000; w ogóle reszta jest 26,700,000. Gdy w terażniejszym stanie rzeczy wkrótce nastąpi zmniejszenie wojska: przeto na rok terażniejszy ułożylem następny etat wojskowy, jako to: morskich żołnierzy 53,600, którzy w następnym roku 10,000 mogą być zmniejszeni. Wojsko dla *Brytanii* Włochy 25,000 ludzi; dla *Irlandyi* 25,000; na obce zatoki, które zmienić się mają, 3,000; dla *Gibraltaru*, *Malty*, i *Wysp Jońskich* 11,000 ludzi; dla *Ameryki* 10000; dla *Indy Zachodnich*, *Kapu*, *Ceylanu*, *Wyspy francuzkiej*, i t. d. 25,000 ludzi; Zbiór tego czyni 99,000 ludzi. Prócz tego musi zostawać we *Francji* wojsk angielskich 30,000 ludzi, które przez ten czas od Rządu francuzkiego opłacane będą, a które już na ten rachunek 70,000 f. s. odebrały. Utrzymanie tego etatu wojskowego potrzebuje więcej 19 milionów, a nadzwyczajnych wydatków ogół będzie 26 do 27 milionów. Wszyscy Członkowie opozycyi oświadczyli się przeciw utrzymywaniu 99,000 ludzi w czasie pokoju i przeciw podatkowi od dochodów. Jednakże projekta *Kanclerza* bez rzucania wotów przyjęte zostały; czasu tego przyjęcia wyraźnie słyszeć się dawało: wszak jest postanowienie doczesne, tylko na jeden rok. &c.

Londyn dnia 15 lutego. Listy z wyspy *ś. Heleny* pod 27 grudnia donoszą, że *Bonaparte* w towarzystwie *Angielskiego Kapitana*, *Pappleton*, codziennie się przejeżdża konno w określony dla niego przestrzeni. W pewnej odległości od jego mieszkania, kordon jest wyciągnięty, dla niedopuszczenia mu ucieczki. Poróżnił się on też ze swoim ścisłym przyjacielem, *Bertrandem*, i mianował generała *Montholon* W. Marszałkiem, a generała *Gorgaud* W. Koniuszym. Wyspa *ś. Heleny* z przyładku *Dobrey-Nadziei* obficie w żywność opatrzoną została. *Bonaparte* przemieścił się już do mieszkania dla siebie przeznaczanego w *Lougwood* na wyspie *ś. Heleny*. Dom jego jest na równinie, która jedna tylko jest na wyspie, a ma blisko pół mili obwodu. W środku równiny dóm stoi, ze wszech stron strażami otoczony. O pół mili ztamtąd mieszkają z jego orszaku; w temże miejscu jest główna straż wojsk angielskich, która nikogo bez pasportu lub biletu nie wpuszcza. Blisko bardzo jest mały obóz na 250 ludzi strażowych. Ostrożność od morza jeszcze jest ściślejsza. Ustawi-

wicznie około wyspy krążą szalupy, które natychmiast przez telegrafy donoszą, i żadnemu okrętowi przybliżyć się, ani lądować nie pozwalają. Bonaparte kontent jest ze swego nowego mieszkania, w którym go Admirał często odwiedza. “

Słychać, że na miejscu Admirała Cockburn będzie gubernatorem wyspy s. Heleny Sir Home Popham. — Z okoliczności wydania Xieźniczki Karoliny za Xiecia Sasko-Koburskiego, odprawiła się wielka rada gabinetowa. — Xiążę Rejent znacznie już zdrowszym, i za ośm dni do Londynu jest spodziewany. — Naczelnik Indyanów, który niedawno do Anglii przybył, d. 7 miał konferencją z ministrem wojny i osad, Hrabią Bathurts. — Z okoliczności śmierci Lorda Hood, gubernatora w Grenwich, bandera zjednoczenia, która na szpitalu powiewała, do połowy masztu spuszczoną została. — D. 9 listopada w Meksyku wyszła nadzwyczajna gazeta donosząca, że naczelnik insurjentów, Morelos, pobity i pomyany został. — Sir Robert Wilson jest kawalerem orderu austriackiego Maryi Teresy, którym go ozdobił Cesarz terazniejszy w roku 1794. Pozwolono mu teraz w Paryżu widywać się z żoną i przyjaciółmi. — Od czasu przywrócenia pokoju przedano i rozebrano więcéy sto okrętów wojennych. — Oprócz gazety Morning-Chronicle, wszystkie inne gazety angielskie ciągle były we Francji pozwolone, ale cena ich tak była podniesiona, iż bardzo mało kto mógł utrzymywać. Dotąd szły gazety angielskie z Calais do Paryża udzielną drogą, nie tak kosztowną, jak przez pocztę; od każdego numeru więcéy 20 centymów opłaca się porto. Odtąd pocztą idź muszą i za każdy numer porto płacić trzeba 6 fr. 57 centymów; tym sposobem za jedną tylko gazetę, za samę przesyłkę, więcéy 2,000 fr. na rok zapłacić przyjdzie. — Na przełożenie właścicieli ziemskich w Irlandyi ma być podwyższone cło od wprowadzania cudzoziemskiego masła. — W poniedziałek umarł appoplexyą uderzony Lord Fitzwilliams, mając lat 70. Miał on najpiękniejszy w Europie zbiór obrazów i papierów muzycznych. — Lord Kinnaird tego właśnie dnia dawał bal w Paryżu, kiedy w tańcu otrzymał rozkaz Rządu francuzkiego, ażeby we 48 godzinach z Paryża wyjechał. Lord Kinnaird powrócił tu z Paryża. W sobotę miał audiencyą u Lorda Liverpool. Prefekt policyi paryzkiej przysłał Lordowi pasporta z oświadczeniem, iż przestawanie jego z ludźmi podeyrzanemi, mowy jego przeciw Buffonów, it. p. wymagają jego wyjazdu. Wszystkie zabiegi i przełożenia nic nie pomogły. — Papiery dzisiaj znac nie się podniosły. — Poseł hiszpański dawał świetną ucztę dla Arcy-Xiążąt austriackich. — Lord Amberst wyjechał na posta naszego do Chin. — Umarł hrabia Buntinghampshire prezydent rady wschodnio-indyjskiej. — Kilka banków w kraju naszym płacić przestały. — Z Ameryki-południowej przybywa teraz wiele osób do Anglii, które dla niespokojności z kraju się wyniosły. Z wyspy Isle de France wysłano wielu Bonapartystów. — Rada gminna miasta Londynu jedno-głośnie uchwaliła prośbę, względem utrzymania nadal podatku od dochodu. Arcy-Xiążęta przez całą godzinę znajdowali się na tém posiedzeniu, i siedzieli ze swoim tłumaczem obok Lorda Majora.

H I S Z P A N I J A.

(z gaz. Journ. de Francf.) Madryt dnia 25 stycznia: Poniższy opis może dać wyobrażenie o składzie nowego ministerium naszego. P. Abad Queipo jest xieędzem; mówią o nim, że jest człowiekiem oświeconym. P. Losano sprawował obowiązki administracyjne przy wojsku; utrzymują, że on obeymie ministerium spraw wewnętrznych tylko docześnie, do mianowania podanego znakomitego dyplomatyka naszego, który teraz znakomity sprawuje urząd w cudzym kraju. P. Figueroa jest generałem marynarki, a P. Lopez Aranjó był radcą w wydziale skarbowym i dyrektorem loteryi. Jeden tylko jest Xię Infantado, Prezydent rady kastylijskiej, który wciągu tak częstych odmian, ciągle sprawuje godność, powierzoną sobie ieszcze przed epoką przybycia

Francuzów do Madrytu. Jeżeli prawda, że P. Escóiquiz powraca do dworu, to iedno będzie dowodem w potrzebie przekonania, że młody nasz Król tak uporczywie trzyma się dawnych swoich skłonności: Zapewniają, że były minister Ballesteros otrzymuje czynny i świetny urząd w wojsku.

Madryt dnia 27 stycznia. Nowe ministerium nie długo potrwało. Od czasu mianowania PP. Lozano i Abad Queipo, ludzi zupełnie nieznaomych, mówiono, iż oni są tylko dla strzeżenia miejsc tych dla dwóch godniejszych osób. Już P. Escóiquiz z ustronia w którym się ukrywał, i pewnego Xiążęcia z dyplomatycznego wygnania przywołano; ale się wnet rozeszła wiadomość, że Król przez nowy wyrok wzywa na powrót do ministerium P. Cevallos, który teraz siódmy już raz obeymie wydział stosunków zewnętrznych; który ostatnim razem we 48 utracił godzinach. P. Moyano nie jest tak szczęśliwym: nieodmieniło się jego przeznaczenie do rodzinnej wioski. P. Cevallos tymczasowie sprawować będzie wydział sprawiedliwości. Mówią, że P. Abad Queipo, któremu ten wydział był powierzony i P. Lozano, który zmienił był P. Cevallos, na wygnanie poszli. P. Aranjó i Figueroa są ieszcze, ieden w wydziale skarbu, drugi w wydziale marynarki. Ze wszystkich odmian, iakie w ministerium naszym w przeciągu roku zachodziły, terazniejsza największa sprawiła wrażenie. — Ostatnich dni mówiono tu o powrocie czy odwołaniu jenerała Morillo, dowódcy wyprawy do naszych amerykańskich osad, któremu nie powiodło się przedsięwzięcie przeciw Kartagenie.

Madryt, dnia 28 stycznia. Gazeta urzędowa madrycka ogłosiła poniższe wyroki; drugi z nich dostatecznym będzie do uwiecznienia naszego Króla:

I. Do Don Pedro Cevallos. Przekonawszy się o mylności powodów, które mię skłoniły były do odjęcia W anu urzędu pierwszego mego ministra, a dobrze przekonany o gorliwości, pilności i przywiązaniu, z jakim W an w czasach nabożeńszych służył mojej osobie i krajowi, przywracam W ana do urzędu mego pierwszego sekretarza stanu, którego sprawowanie obeymiesz W Pan natychmiast. W pałacu, dnia 26 stycznia 1816.

II. Do Don Pedro Cevallos. Pierwszą jest powinnością panujących przywrócić pokoy i spokojność swoim poddanym: Kiedy poddani są przez trybunały prawem ustanowione, w tedy są pod zasłoną tej opieki; ale kiedy wyroki wydawane są przez kommissye, sumienie moje nie byłoby wolnem od odpowiedzi; poddani moi nie mogą mieć żadney ufności w urzędzie sprawiedliwości, bez której człowiek nie może mieć pokoiu w porządku towarzyskim. Dla uniknienia nieszczęść iak wielkich w skutkach swoich, choć ażeby wszystkie kommissye, przeznaczone do sądzenia spraw kryminalnych, natychmiast były zniesione; ażeby rzeczony sprawy niezwłocznie do zwyczajnych trybunałów przniesiono; i żeby donosiciele obowiązani byli do stawienia się przed trybunałami, dla niezostawienia najmniejszej wątpliwości o pobudkach względem dobra publicznego, któremi się oni składają, a razem mają oni podlegać najsłabszej odpowiedzi za skutki swoich doniesień.

Pod czas mojej niebytności w Hiszpanii dwie utworzyły się strony pod imieniem liberalistów i serwilistów. Nieszgodna, w ówczas między nimi panująca, rozciągnęła się do większej części prowincyi mego królestwa. Jedną z najsłabszych powinności moich, jako oycy moich ludów, jest, położyć koniec tym nieszgodom; rozkazuję zatem, ażeby donosiciele obowiązani byli do stawienia się przed trybunałami i złożenia prawem założoney paręki; ażeby imiona liberalistów i serwilistów nie dawały się więcéy słyszeć w rozmowach potocznych; i ażeby, w przeciągu sześciu miesięcy, wszystkie sprawy tego rodzaju były ukończone, trzymając się w tém zwyczajnej drogi sądowej. W pałacu, dnia 26 stycznia 1816.

Madryt, dnia 28 stycznia. Gazeta urzędowa ogłosiła ieszcze trzy wyroki, zapisane do P. Cevallos, a datowane dnia wczorayszego:

I. Przez wzgląd na wiek podeszły i słabość zdro-

wia mojego sekretarza stanu w wydziale skarbu, Don Józefa de Ibarra, uwalniam go od tego urzędu, przeznaczając dla niego miejsce w mojej radzie stanu, i mianuję na miejsce Don Manuela Lopez Aranjó, dyrektora loteryi i radcy mojej rady skarbowey.

II. Uznavszy za przyzwoitą uwolnić, Don Thomas Moyano, od sprawowania urzędu sekretarza stanu w wydziale sprawiedliwości, przeznaczam dla niego miejsce w mojej radzie stanu, z pensją zupełną, ale tak, że on w niej zasiadać nie może; postanowiłem razem, ażebyś *W Pan* tymczasowim wydział ten sprawował.

III. Przychylając do prośby Don Ludwika de Salazar, który mi oświadczył chęć złożenia urzędu sekretarza

stanu w wydziale marynarki, daję dla niego miejsce w mojej radzie stanu z pensją zupełną, ale żeby w niej nie zasiadał; a na jego miejsce przeznaczam Don Józefa Vasquez Figueroa.

Madryt, dnia 29 stycznia. Były minister skarbu, Vallejo, którego przed kilką dniami zmienił P. Ibarra, wysłany został do Ceuty, na 8 lat, gdzie ma zostawać stosownie do woli króleskiej. Ministra tego mienią być autorem fałszywych doniesień, które zrzuciły odprawienie P. Cevallos. J. K. M. domierzył sprawiedliwości, a przykład na ministerze stanu, powinien przestraszyć wszystkich tych podłego sposobu myślenia, którzy ośmielają się nadużywać ufności króleskiej — P. Cevallos odzyskał wielkie znaczenie w gabinecie.

Dozwala się drukować: Z. Niemczewski P. Członek. K. C. — w Drukarni XX. Piarów.

OGŁOSZENIA

I. Z majątku Gedroic Pttu Wileńskiego w Parafii Gedroickiej położonego dziedzictwa JW. Terressy Jeleńskiej Jener. b. W. Pol. zbiegli ludzie poddani różnemi dattami, Andrzej Wedor, Andrzej Rusin, Ignacy Łuksza, Kazimierz Umbras, Krzysztof Pawłowski, Wincenty Augustyn Daniszuki, Andrzej Grygis, Mateusz Umbras, Michał Walniezio v. Grekulis, Jakób Konopacki, Ignacy Baura, Marcin Michszaniec, Wawrzyniec Pieczulis, Jan Pieczulis, Piotr Marcin Wedorowie, Franciszek Radziun, Kazimierz Wrublewski, Michał Kutko, Ignacy Radziun, Piotr Pieczulis, Ignacy Mikszaniec, Marcin Czyżcetski, Ignacy i Andrzej Konopaccy, Adam Werych: przeto w terażniejszej skasce, nikt onych nie zapisywał zawiadaniom, roku 1816 Febr. 25 dnia — E. Jeleński D. W. Pttu Trockiego.

I. Niżej podpisana obwieszcza, komu o tym wiedzieć należy, że wieczyści poddani z Folwarku Punzan w Pcie Zawileyskim położenie mającego dziedzictwa teyże podpisanej zawiniwszy się dworowi i włościanom poczyniwszy znaczne szkody w rozmaitych dattach pouciekali — Mianowicie Gabriel Michała syn Podskakuy, Adam Marcina syn Koyrewicz, umiejący czytać i pisać, po polsku i po Rusku, znający służbę dworską, a szczególnie lokayską — Ignacy Józefa syn Podskakuy i siostra jego Maryanna, Michał Ważyński czyli Łepin, Jan Czahis niskiego wzrostu, Jerzy Wituszyński z żoną Rozalią i córką małoletnią Jozefatą, Andrzej Jerzego syn Koyrewicz, Józef Marcina syn Koyrewicz, Maciej Koyrewicz, Marcin Podskakuy — z tych iak daie się wiedzieć pod temiż i innemi imionami i nazwiskami Franciszek Płowgo, ieden w mieście Wilnie, w mieście Powiatowym Szawlach, w majątku Medynie do dziedzictwa W. Houwalda Sędziego Granicz. należnym i innych okolicach nadyają się, którzy izby pod żadnym pretextem przez nikogo utrzymywanemi ani w Rewizyą terażniejszą nad zamiar Naywyższych Ustaw w ciąganu nie byli, owszem po dosłedzeniu przez Sady Niższe, aby do właścicielki odsyłanemi zostali, przez niniejszą awizacyą nayspokorniey uprasza — Pisan w Wilnie 1816 Roku, Februaryi 24 dnia.

Ewa Pobiedzińska.

2. W Mińskiej gubernii, w Mozyrskim Powiecie, dobra Turow zwane, do dziedzictwa JWW. Hrabów Mostowskich Ministrów K. P. należące, z miasteczkiem Turowem, nad rzeką spławną Prypecią położonym, z pięcią folwarkami porządnie za-

budowanemi, w gruntach urodzaynych, w lasach, rzekach, jeziorach, młynach, i sianożęciach; mające dusz męzkich po ostatnięj rewizyi 1811 roku 993, rozległości przeszło trzy tysiące włók ziemi; na tegorocznych kontraktach Mińskich będą do sprzedania, ogółem lub folwarkami — Zyczący nabycia całości, lub części jakowey, raczą się udać do niżej podpisanego Plenipotentu, mającego kwatery w czasie kontraktów, użyda Josiela Kopolowicza na rogu Franciszkanskięj ulicy przy wysokim rynku, w Mińsku, gdzie Inwentarze, mapy, i dalsze objaśnienia tych dóbr tyczące się, a ndą; i o warunkach przedaży, dokładnie zain-

Ludwik Skoczynski.

3. Z powodu nowo nastalych skazek uprasza się w imienia JO. Xiężny Joymości Maryi z Sapiehow Puzyninęj Starościiny Szaternickiëj, izby zbiegłych nazwiskami wyłożonemi, z majątności Korzyści nie przyymowali, i nie zajmowali do skazek woich, jako to: Dom cały Duszkiewiczów w liczbie osób siedm, z których jeden jest majster kunsztu Szewieckiego, Popławskich dwóch, Romanowskich dwóch, który jeden z nich żonaty kunsztu kucharskiego, Gasiulczyk, Szynkiewiczek oba małoletnie, Janka Bancera, Romanowska kobieta, oraz całą familią Kurmelów, darowanych na Dziedzictwo od JO. Xiążęcia Jegomości Franciszka Sapiehi tajnego Sowietnika i Kawalera Maltańskiego. Piotr Weytman.

5. Od Litewsko Grodzieńskiego Rządu gubernskiego czyni się ogłoszenie, iż do majątku zesłego Majora Gustawa, syna Jana, Helwiga, klucz Kobryński, zajmującego w sobie 984 dusz męzkich, zostającego pod ewikcyą banku, za nieopłaceniem procentów w opiekę wziętego, okazują się prywatni kredytorowie, rodzeni zaś bracia zmarłego, żyjący w gubernii Ekaterynosławskiëj, Major Elias i Półkownik Helwigowie będąc wiadomi, że ten majątek może odpowiedzieć nie tylko za dług bankowy, ale i wszystkie prywatne pretensye, żeby więc wszyscy ci, komu zmarły został dłużnym, dla satysfakcyi, albo i ci, którzy jemu dłużni, dla opłaty, stawili się na przepisany w ustawie o bankrutach części pierwszëj, oddziału VII, punktu 62, nadzwięcio miesięczny termin, do miasta Kobrynia, dokąd na tenże czas i wspomniony Major Elias Helwig z bratem przybyć mają. Dnia 4 lutego 1816 roku.

DODATEK DRUGI

2 Excerpt Oświadczenia z Protokołu potoczne-
go Ziem. Pttu Wileń. w Dacie niżej wyrażającej
się zapisanego, i tegoż czasu pod pieczęcią Ziem.
tegoż Pttu jest wydany.

Roku 1816 Mca Febr. 19 dnia — Przed akta-
mi Ziem. Pttu Wileń. stawiając osobiście WJP. Ka-
zimierz Golejewski Skarb. Osz. Oświadczenie poni-
sze wpisać do Protokołu podał następnie pisane —
Oświadczenie imieniem WJP. Kazimierza Golejew-
skiego Skarb. Oszm. czyni się z następnego powo-
du, iż załóżący mając obrótami ludzkimi bardziej,
niżeli długami obciążony majątek tak po swym Oy-
cu z działu między bracią przypadły, iako i z wła-
snego nabycia wynikły, gdy dla słabości zdrowia
sam nie mógł przyzwolicie dać odporu nie słusznym
przezyskom, przymuszony został pod warunkiem
uspokoienia wszystkich swoich kredytorów wydać w
roku 1813 prawo przedaźne na Folwark Trokiele
i wieś Szadziuna zesłemu bratu rodzonemu Józe-
fowi Golejewskiemu Prezyd. Gran. Pttu Troc. w któ-
rym wiele niewłaściwych i nierzetelnych, co do za-
dłużenia się zesł. temuż Józefowi Golejewskiemu
umieszczono wyrazów: gdy zaś niektórzy Kredyto-
rowie żałgo mimo oddany celem uspokoienia dłu-
gow rzetelnych majątek mimo akceptacją onego
przez publiczne tranzakta przez tegoż Józefa Gole-
jewskie żałgo napastować oświadczaia się, przeto
dla okazania, gdzie im satysfakcyi szukać należy,
niniejsze czyni się w Aktach publicznych oświadcze-
nie — U tego Oświadczenia podpis w Protokule ta-
kowy — Kazimierz Golejewski — Correctum Józef
Naborowski Regent Ziem. Wileń.

2 Ru 1816 Mca Febr. 15 dnia — W dopeł-
nieniu skutków Dekretu Remissynego w tożsaczej
się Exdywizyi zesłego Janusza Tyszkiewicza Jene-
rała b. Woysk Pol. po odbyciu Aktów w majątkach
onego zchodząc w koleji Sąd Exdywizorski do Li-
cytacji wszelkiej Ruchomości tegoż zesłego Janu-
sza Tyszkiewicza znajduie siebie obowiązany wszy-
stkie strony zastrzedz mające swe stosunki, iż w
Roku terażniejszym, Marca 20 dnia po skoncen-
trowaniu ze wszystkich miejsc ruchomości do mają-
tności Sądzińskiego w Pcie Rosień. leżący Licyta-
cye rozpocznie i za gotowe pieniądze wyprzedawać
będzie, ażeby przeto mający chęć Licytowania u-
wiadomieni byli przez trzykrotne w Kuryerze Li-
teńskim Awizacją ogłasza — Niemniej, aby stro-
ny mające swe pretensorstwo dellacyi teyże nay-
rychlejsze dowodzenie nietrudniąc oczekiwaniem
Sądu przynieśli zaleca, i że niebawnie Awizacją o
zblizoney namowie wydać deklaracie — Wawrzyniec
Klimowicz G. W. Prezydent Exdywizor — Adam Ko-
zakowski Pezydent Grodz. Kow. Exdywizor — Fe-
licyan Gadon Ziem. Telsz. Pisarz Exdywizor —
Michał Rodziewicz MW S. N. P. Wileys. Exdywi-
zor — Jgnacy Chomski Sędzia Ziem. Pttu Wiley-
skiego Exdywizor.

2. Sąd Taxatorsko Exdywizorski na majątek
Michaliszki w Pcie Wileń. i dalszy po Gubernskim
Wileńskim Marszałku Michale Brzostowskim wy-
znaczony, awizował Kredytorów i wszelkiego tytu-
łu pretensorów w gazetach Kurjera Litew. w roku
1815, raz Julii 10, drugi raz Oktobra 17; trzeci
raz Nowembra 2 i czwarty raz Decem. 22; ostrze-
gając że niestanność kredytorów ściągnie na Sąd
powinność zapisania amissyi w pretensjach — Do-
piero zaś po wyexpedyowanych aktach Inkwizycyi,
kalkulacyi weryfikacyi i włościńskiéy indagacyi i po
uzyczeniu czasu od dnia 25 do 12 Febr. na uspo-
sobienie głosów odpowiednich dla stron stawających
naznaczyć postanowił czas wzięcia ogólnych w spra-
wie takowéy stosunków do oczywistego rozwiązania
punktualnie i nieomylnie na dniu 1. Marca roku te-
raźniejszego 1816 i o tém ostatecznie w takowéy
Exdywizyi interessowane strony uwiadomienia i że

za nie jawieniem się amissya, w pretensjach ich nie-
chybnie zapisaną będzie, ostrzegar. 1816 Febr. 16 d.
Justyn Mikulicz S. G. W. Exdywizor Prezyd. —
Antoni Kócieli Sędzia Ziem. Zawiley. Exdywizor. —
Marcyan Reutt Grodzki Wilkom. Pisarz Exdyw.

3. Różnemi czasy zbiegli wieczyści poddani i
rewizkami skazkami objęci z powiatu Upitskiego
majątności Niewieźnik Józefa Xięcia Pużyny —
Adam Kazimierza syn Waszota, Kazimierz Jerze-
go syn Skrobniewski, Jerzy Marcina syn Ja-
kaszewicz (wszyscy trzey Ciesle) Jerzy Borys, je-
go syn Mateusz, drugi Franciszek, Ludwik Ja-
kuba syn Ładutis, Kasper Macieja syn Rumiało,
Piotr Łotyszys, i Kazimierz Budzewicz, kucharz,
aby nie byli w terażniejszą skazkę, gdziekolwiek
bądź zapisani, w gazecie Kurjera Litewskiego, ni-
niejszym zastrzeżeniem zawiadamiam, oraz iż jak
za wynalezienie tych zbiegów, przyzwolita nadgro-
dę uręczam, tak w przeciwnym razie za przecho-
wanie, i utrzymanie onychże, Ukazami Monarsze-
mi przepisanych Sztroffów, Expensów prawnych,
i wydatków na poszukiwanie, dochodzić będą —
Dat w Niewieźnikach dnia 19 Februar. 1816 roku —
Takowe oświadczenie jako Plenipotent podpisuje
Ludwik Rymkiewicz.

3. Niżej podpisany w imieniu JW. Jerzego
Komara byłego Marsz. S. G. W. Wileń. przez ni-
niejszą awizacją do gazety Kurjera Lit. podaną
WW. Annę Kozarynow primo voto Krzywcowę te-
raz Rutowiczowę i jej syna Franciszka Krzywca
ostrzega i uwiadamia iż i pieniędzy w ręku swoim
zawinionych JP. Janowi Stackiewiczowi nie ma JW.
Komar bo one mu dawno zostały już opłacone prze-
to ich areszt na te pieniądze położony w dniu
9 Febr. idącego roku zupełnie jest mylnym i nie-
właściwym; by więc o tém Jchmość pretensorowie
do Mająku Jana Stankiewicza wiedzieli przez gaze-
tę Kurjera Lit. zawiadamiam.

Michał Hieronim Narkiewicz, Plenipotent.

3. Antoni Ochocimski mając od WW Ignace-
go i Eleonory Wirpszów Chorążych b. Woysk Pol.
oblig na rubli srebr. 750, w roku 1809 wydany,
po trzech dekretach w niestanności WW. Wirpszów
otrzymanych, a z innemi osobami Aktorstwem Ru-
bna szczycąciami się po Dekrecie oczywistym na
extenuacją zapadłym, gdy dotąd przez forsowne
wybiegi satysfakcyi uzyskać nie mógł, i gdy do-
piero WW. Wirpszowie Mtność Rubno po Exdy-
wizyi w swoją obeymując possessyę, więc Ocho-
cimski mając znowu wyniesiony po WW. Wirpszów
pezew i aktorat, a ztąd mając nadzieję prędkiego
z Jchmi interessu zakończenia nie mniej chcąc za-
pobiedz nowo wywiązać się mogącemu w proce-
derze zapłataniu, jeźliby WW. Wirpszowie mają-
tność Rubno jedyny na satysfakcyę fundusz w arę-
dę lub zastawę komu zawiedli, ma słuszny powód,
pretensyę swoją przez niniejsze obwieścić ostrze-
żenie. Antoni Ochocimski.

2. W Gubernii Litew. Wileńskiéy w Pcie Wi-
leńskim w majątności JW. Alexandra Hrabi Chod-
kiewicza Półkownika i Szefa Sztabu Generalnego
Woysk Pol. i Kawalera. *Solecznikach*, nayduje się ob-
szerna puszcza z drzewem towarowym, ktoby z han-
dlujących życzył przenjacie oną, i zawrzeć oto
umowę ma udać się w Wilnie do właściciela domu
pod Nem 1129 za Wileńską bramą na ulicy Mo-
stowéy.

3. Grodzieński Taxatorsko-Exdywizorski Sąd przez remisję sądu grodzieńskiego ziemskiego powiatowego, pod dniem 22 Junii przeszłego roku nastąpiła, między Kredytorami, pretensorami i debitorami i sukcesorami kupca grodzieńskiego Piotra Masta ustanowiony, rozpoczynając działania swoje w mieście Grodzie, z przyczyny wyroku nie stannosci zapadłego w dniu 18 sierpnia tegoż roku, wzywa wszystkich Kredytorów, debitorów i wszelkiego tytułu pretensorów kupca Piotra Masta, ażeby się stawili do pomienionego Sądu Exdywizorskiego ze swoimi pretensjami i dowodami, sami albo ich umosowani.

3. Niżej podpisany w imieniu WW. Anny z Szuksztow Matki i iey Potomstwa Toczyłowskich, przeduprzedza Publiczność, ażeby niżeli z JP. Ignacym Ulińskim bywszym u tychże WW. Toczyłowskich w majątku Mielkach Ekonomem, o nadużyciach obowiązku i roztrwonieniu powierzoney dyspozycji, Aktorowie WW. Toczyłowscy nie rozprawiają się, nikt niechciał z tymże JP. Ulińskim wchodzić w układy, a szczególniej o pustoszu Słobodziszki i żadnego z nim interessu o tenże fundusz nie konkludował, gdyż o to process rozwinięty i wchodzący w układ będzie należał do odpowiedzi — Ignacy Kozaryn.

3. Niżej piszący się gdy za cerografem na zawinioną rękodaynie sumnę rubli srebr. 1,300 od Star. Szmuyły Jekowicza Goldena Obyw. Wileń. temuż a niżej podpisanemu zterminem oddania w dniu 19 Januaryi 1816 roku, w roku 1815 7bra 16 dnia na Ukaziciela wydanym, w dacie terażniejszhey (jak świadczy wieczysta kwitacya w dniu 16 Februaryi 1816 roku prawnie sporządzona i tegoż dnia przed Aktami Ziem. Wileńskimi przyznana i dalsze ku temu posługujące solennoscie) należność w gotowiznie w zupełności opłaconą została. — Takowy cerograf gdy zdalszemi papierami w drodze niepodał Bobróyska przez łotrów zabranym został, z tego względu onego/cerografa nie mogąc powrócić, za nieznaczący ogłosiwszy iżby by nikt za onym jakimkolwiek sposobem zdobytym żadnego własnictwa sobie nieprzywłaszczał przez niniejszą kilkakrotną publikatę ostrzegam — Pisan w Wilnie 1816 Febr. 16 dnia.

Morduch Iekowicz Epstein.

3. Z dnia 17 na 18 Februaryi terażniejszego zostały skradzione z domu Kapitulnego konie pierwszy gniado ciemny, grzywa na lewe stronę, ma lat 8, druga Kłacz szpakowata mająca lat 6, na prawey nodze tylny ma biały kopyt, oraz dywan sukienny ponsowy, drugi sukienny szaraczkowy, chomonta dwa z mosiadzami leycami, na parę koni ktoby takowe konie przejął z rzeezami, raczy o tym donieść Wileńskiej Mieyskiej Policji. Karol Wierzbicki.

3. Ażeby każdego należącego do Konkursu doszła wczesna wiadomość, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w Dobrach byłego Marszałka Upitskiego JW. Straszewicza Rogowie trwający — Wszystkim Wierzydciom i pretensorom do iego masy przez niniejsze Ogłoszenie zapowiada, iż w dniu 29 terażniejszego miesiąca bieżącego Roku ostateczny swój wyrok w dziele Remisją Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego zgo Departamentu sobie powierzonym niezawodnie objawi — Działo się w namowie Roku 1816 Febr. 13 dnia — Mateusz Sie-

sicki Sadow Wilkom. i Exdyw. Przyd. Ludwik Zawisza Sędzia Ziem. Kowień i Exdyw. Wincenty Moszyński Sędzia Ziem. Pttu Ilumen. Exdywiz. Zgodno z Zurnatem Jgnacy Dołobowski Regent.

2. W Mieście Wilnie na przedmieściu Trockim pod Nrem 1140. jest dom murowany o jednym piętrze z wielo stancyami, skl-pami, luftami, lodownią szynkiem, ogrodem Warzywnym, i ze wszystkim co tylko do gospodarstwa przynależy, więc jeśli by kto sobie życzył ma się zgłosić do samy aktorki w tymże domie mieszkajacy JP. Efrozyny Radkowskoy gdzie za umowieniem się może nabydź za pomierną cenę.

3. Z majątności Polesia położoney w Gubernii Wileńskiej w Pcie Zawileyskim, należący dziedzictwem do W. Józefa Kublickiego byłego Sędziego Granicznego, ludzie poddani wieczysti zbiegli w Roku 1815 Dwornii, Ogrodnik Kondrasz Jakuba syn Kułakowski mający lat 26, szewc Paweł Symona syn Praszmut lat 26 — Ze wsi Słomianki Jakub syn Piotra Czarniawski lat 24, z teyże w roku 1816 Jfeóz syn Piotra Apanas lat 24, w roku tymże ze wsi Budzkuń Michał syn Macieja Boraruniec lat 18 — Których to zbiegów wymienionych i zajętych Inwentarzami i Skazkami uprzedniemi w majątności W. Kublickiego wyż położoney, aby w terażniejsze skaski, gdzie się oni znajdują, nikt nie umieszczał uprasza się, lecz raczył odesłać do Policji Pttu Zawileyskiego, lub do wzmienionego majątku, w przeciwnym zaś razie, gdzie iż zbiegowie będą wynalezieni, jako swoich poddanych Aktor uzyszcze i wolen będzie od płacenia podatków temu, ktoby onych do swoich skazek wpisał — Proszony takowe uwiadomienie podpisuję Roku 1816 Febr. 9 dnia — Józef Szostak.

3. Niżej podpisany czytał z największą boleścią serca Awizacyą w Nrze 14 Kuryera Litewskiego przez WJPana Drozdowicza Chor. b. Woys-Polskich, przeciwko sobie zamieszczoną; a tym więcej jeszcze czuł, gdy dostrzegł, że ile to obca a nieprzyjazna influencya, działa z krzywdą honoru w osobie W. Drozdowicza w ten czas, kiedy niżej podpisany w niczym winnym się nie staie — Uwykły do szacunku — Nigdy nie ubliżył WJPanu Drozdowiczowi jako Tesciowi, znając wdzięczność złączoną z powinnością dla Oycy za odebrane łaski. Lecz iednak rada obca acz zwodnicza wymogła obelgę dla mnie, w interesie tak słusznym, jaki jest między mną, a W. Drozdowiczem. Wola dobra W. Drozdowicza odstąpiła mi przekazaniem summy należne, od JW. Rosothackiego Assesora, Jankowskich Podkom. w dniu 1 maja 1815; to Postanowienie W. Drozdowicz stwierdził napisaniem i podpisaniem własnoręcznym wlewkow, i do tego sam uprosił za świadkow, słuszných Obywateli. JW. Kleczkowskiego Sędziego, Urbanowicza Regenta, Przyjął kwitacyą przyznaną w dniu 8 maja 1815 nakoniec w teyże dacie za akceptował okazaną hipotekę przezemnie, nie przeciw niy niemówiąc — Znając oną dostateczną, i w tym postanowieniu aż do czasu terażniejszego był spokojnym. Lecz gdy duch niezgody wzniecony przez obce osoby został, na ówczas W. Drozdowicz ten krok spełnił — Lecz nigdy nie sędzę, aby to mogło odpowiadać uczuciom i postanowieniu W. Drozdowicza, bo by sprzeciwiło się rozmyślnemu iego rozrządzeniu, ale jako ustronny instykt działał, tak zniszczeniu ulegnie przez samegoż W. Drozdowicza — Lecz iednak niżej podpisany wyswieca, że Obligi, za którymi W. Drozdowicz, broni mi zściągania summa

do mego Aktorstwa tak z przelewu, jako i Dokumentu od Zony w dniu 8 Febr. 1816 Roku danego należą, a zatyln, aby J.W.W. Rosochacki Assor i Jankowscy potem w terminach nie do W. Drodzowicza, lecz domnie w oddaniu summ raczyli u-
dać się, w tym awizuję — Józef Paszkiewicz Regent Grodz. Oszm.

2. Nizéy podpisany oświadczam, że z Gubernii Grodzińskiéy Ptu Lidzkiego parafii Eyszyskiéy, w roku 1812 zbiegli poddani z Folwarku Podborza, na imie Józef i Symon synowie Marcina Hładka bracia rodzeni, oraz Maciey syn Tomasza Soroka szewc z żoną i córką, aby czasu terażniejszéy rewizyi zapisanemi do skazki, gdzie się znajdują, nie byli, gdyż onych jako poddanych poszukiwać będę; ktoby zaś onych do miejsca dostawił, lub dał rzetelną wiadomość, od osoby męzkiéy po rubli srebrnych 15 uręczam. Dan w Podborzu dnia 17 lutego roku 1816.

Bartłomiej Jundził, Porucznik byłych W. Pol.

2. Z Majątku Podola w gubernii Grodzińskiéy w powiecie Słonimskim sytuowanego i Mozeykowa w powiecie Lidzkim dziedzicznych W. Kostrowickiego Sty Cyborskiego zbiegli Poddani skazkami 1795 i 1811 roku zajęci, jako to: z Podola, Bonifacy Sawko, Jan Mozol, Stefan Lis, Józef Grygiel — Z Mozeykowa, Antoni Smolicz przezywający się Kandyba, Wincenty i Piotr Dedaszowie, Jakub Kusilo, Jerzy Szwakiel, Jan Klus, Andrżey Kościuk, Jerzy Lisica, Wasil i Stefan Czarhawy, Michał Klimko, Tadeusz Bieduszko, Jan Klus, Andrżey Kościuk, Andrżey Markacz, Józef Puzel, Jan Dzierkacz. Przeto iżby wzmienionych ludzi nikt teraz skazkami nie zajmował ostrzegając, upraszam w zdarzeniu naydywania onych pod strażą do Ziemskiéy Powiatowéy Policyi dostawić, a wszelkie expensa poniesione będą natychmiast z wdzięcznością powróconemi; w przeciwnym razie zajęcia pod skazki niewłaściwe drogą Prawa dochodzić będę. — Roku 1816 miesiąca Februar. dnia 18go.

Antoni Surkatt.

2. Nizéy podpisany znacznego waloru nabywszy wiecznością rudera murów i placu za Wileńską bramą obok Wileńskiéy ulicy w mieście Wilnie położone, od skarbu JO. Xcia Dominika Radziwilly Ordynata i Kawalera Orderów, znacznym nakładem kosztu, część tychże murów na pokoje mieszkalne, i dalsze wygody mieszkaniom potrzebne wyerygował. — Które to mury odlogiem leżące, i z mieszkaniem należycie wyerygowanemi, z ogrodem fruktowym, warzywnym, stajniami, wozowniami, i obszernym placem, postanowiwszy wiecznością wyprzedać, niniejszém ogłoszeniem wzywa, a mającym ochotę nabyć, do dziedzica w tym domu mieszkającego, ma się zgłosić *Kostrą*.

1. Sąd Taxatorsko Exdywizorski w majątności Bieli zauach w gubernii Mińskiéy w Powiecie Jhumeńskim położonéy, wyrokiem Sądu Głógo Mińskiego 2go Dapartamentu w roku 1814 miesiąca 8bra 2go dnia nastalym, determinowany. Po uskutecznieniu pierwszo zjazdowch czynności dekre-
tami swojemi roku 1815 Mca Apryla 26; Augusta 5go; i terażniejszego 1816 roku Januar. 15 i 16 dniem nastaleni zapowiedzianych, gdy powodem nie jawienia się dotąd wszelakie tytułu Possessorów,

pretensorów i kredytorów do dnia 20go Maja tegoż roku za zgodą stawających stron sąd swe odwołać musiał; pilnując się zatém przepisu remis-
sy i praw determinacyi wszystkich W. Onufrago Massalskiego Majora Woysk Polskich possessorów, pretensorów i wszelkiego tytułu kredytorów, do jawienia się w tém ostatecznym terminie ze wszelaką gotowością i sub amissione wszelkiego rodzaju dopominków obowiązuje, oraz przez niniejszą awizacyą ponieść się mogące straty, samym tym, którzy stawać nie zechcą przypisać deklaruje.

Ignacy Bucewicz, Podsedek Ziem. Miński Exdywizor Prezyd. — Felix Tracewski Podsedek Ziem. Bosyski Exdywizor. — Jan Kudzanowicz Podsedek Ziem. Ihumeń. Exdywizor.

1. Z Majątku Olszewa i Bakszt w gubernii Wileńskiéy w powiecie Zawileyskim położonych, dziedzictwa nizéy piszącego się, różnemi czasy zbiegli wieczyści i skazką zajęci ludzie, a mianowicie: ze dworu Olszewa: w roku 1807 Jakób syn Józefa Druniewicz wieku lat 26, w 1801 Michał syn Ignacego Niewiadomski lat 14; w 1800 Józef Wawrzyńca syn Terez lat 29; w 1801 Piotr syn Kazimierza Janukowicz lat 30; w 1812 Józef syn Józefa Sosnowski lat 60; w 1807 Marcia syn Józefa Grumbinia lat 17, ze wsi Grumbienia; w 1809 Wincenty syn Jana Falewicz lat 25; w 1811 brat jego Marcia Falewicz lat 21; w 1809 Jakub syn Macieja Falewicz lat 34; w 1812 jego syn Mateusz lat 15; w 1812 Jakub syn Andrzeja Łuksza lat 31; w 1812 Symon syn Jerzego Falewicz lat 30; w 1812 Symon syn Jana Janukowicz lat 28; w 1813 Jan syn Piotra Janukowicz lat 40. — Ze wsi Potrzebic w 1808 Władysław syn Piotra Sosnowski lat 17; w 1809 Jerzy syn Wawrzyńca Potrzebic lat 25. — Ze wsi Łuksz w 1810 Symon syn Jerzego Potrzebic lat 45; w 1814 Jan syn Andrzeja Łuksza lat 19; w 1803 Maciey syn Kazimierza Sosnowski lat 39; w 1799 Jerzy Tomasz syn Romancyk lat 32. — Z Zaścianku Chołopów w 1812 Symon syn Jana Drozd, Nowik lat 30, ze wsi Borysów w 1809 Tomasz syn Jana Potrzebic lat 40; w 1809 jego syn Symon lat 26; w 1807 Antoni syn Andrzeja Strygus lat 60; w 1812 Michał syn Jana Sosnowski lat 42; w 1814 Jakub syn Jakuba Sosnowski lat 60; w 1805 Józef syn Kazimierza Datkiewicz lat 33. — Ze wsi Janukowicz w 1812 Maciey syn Macieja Janukowicz lat 46; w 1811 Jan syn Jakoba Grumbienia lat 35; w 1806 Tomasz syn Wawrzyńca Potrzebic lat 21; w 1808 Marcia syn Macieja Zaboy lat 25; w 1814 Maciey syn Józefa Zdan lat 45; w 1812 Kazimierz syn Franciszka Zdan lat 24. — Z Zaścianku Janowa w 1812 Jerzy syn Macieja Janukowicz lat 21; w 1812 Nkodem syn Franciszka Romanowski lat 12. — Z Zaścianku Kucizek w 1812 Franciszek syn Michała Usinowicz v. Pochopiéy lat 31; w 1812 Jerzy syn Marcina Usinowicz v. Pochopiéy lat 19. — Z majątku Bakszt wsi Nereyszów w 1812 Marcia syn Józefa Gasperczyk lat 55; w 1801 Józef syn Jerzego Łopaszyński lat 35; w 1805 brat jego Maciey lat 31; w 1807 2gi brat Jakób lat 30; w 1812 Marcia syn Stanisława Łopaszyński lat 48; w 1815 syn jego Jan lat 15; w 1801 Wawrzyńiec syn Jana Malzik lat 40; w 1808 jego syn Andrżey lat 20; w 1807 Andrżey syn Jerzego Grumbienia lat 23; w 1812 Jakób syn Jerzego Kiczuc lat 34; w 1812 Jakób syn Jakoba Bekiesz lat 16; w 1812 Bartłomiej syn Michała Petrzeć lat 31; w 1808 Wawrzyńiec syn Michała Korob lat 41. — Z Zaścianku Ossowa w 1805 Jerzy syn Kazimierza Malzik lat 22. — Ze wsi Starey w 1805 Piotr syn Macieja Zuk lat 29; w 1807 Maciey syn Józefa Hrynkiewicz lat 31. — Takowi ludzie aby przy terażniejszém nowo formującém się rewizyi nigdzie do skazek nie byli zapisanemi, nizéy piszący się naysollenniéy zastrzega. — Roku 1816 Februar. 26 dnia Konstanty Chomiński Putkownik Ptu Oszmiańskiégo.

5 Roku 1816 Febr. 3 dnia. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Remissyynym Sądu Głigo Litt. Wileń. z Depart. na domiar satysfakcyi Kredytoróm b. Prezyd. Ziem. Wilk. Dominika Tyski naznaczony, w terminie z obwieszczenia na dniu 27 przeszłego Mca Januar. do majątku Szwabiszek w Pcie Wilk. po uczynionym odkładzie powtórnie zjechawszy, po wyexpedyowaniu Aktów in fundo z posesorami, na żądanie stron stawiających sądownictwo swoje do miasta Wilna przeniósł i z powodu niejawiających się Kredytorów do dnia 25 terażniejszego miesiąca Sądy odroczył, w którym dniu w mieście Wilnie w Kamienicy zesłego Regenta Swirskiego pod Ostrą Bramą pod Nm 1 zebrawszy się, że ostatecznie dzieło swoje nieuważając na niestanność, pod Amissyą pretensyów nieprzychodzących Kredytorów kontynuować będzie, ażeby Kredytorowie do tegoż Sądu iawili się ostatecznie ostrzegając, przez trzykrotną w Gazecie Kuryera Lit. Awizacyą należących do rozprawy uwidamia.

Jakób Towiański b. Pisarz Ziem. Wileń. Exsdywizyi Prez.

Justyn Mikulicz b. Sędzia Grodz. Pttu Wilk. Exdywizor.

Stefan Gieczewicz Pisarz Grodz. Pttu Wileń. Exdywizor.

Józef Niekraszewicz Regent.

3. Niżej podpisany uwiadamiam, że przeszłego 1815 r. w miesiącu wrześniu w Wilnie z domu Zawala pod Nrem 95 zbiegł mój poddany wieczysty Michay Fiedorów syn Wołzenko, którego pomimo śledzeń i podanych obwieszczeń do Rządu gubernskiego i tutejszhey policyi, jeszcze do tychczas się nieokazał, wieku lat 14 wzrostu 2 arszynów i 2 wierszki, twarzy sziadey pociągławey, oczy czarnych, umie czytać i pisać po rossyysku, zapisany po rewizyi 1811 roku w guber. Słobodzko-Ukraińskiej Ptu Achtyrskiego we wsi Komarowie. O którego upraszam jeżeliby kto go wyszukał, aby dostawił do Wileńskiego Ordynanshauzu lub do policyi, za co przyrzekam przyzwoitę nagrodę równie i temu kto objawi o miejscu jego teraz ukrywania się.

6 Karabiniernego pułku Podpułkownik Foreszte.

3. Franciszek Sosnowski urodzony bliskó Grodna, Twarzy pociągłey, oczu siwych, włosów ciemnych, chudy, powolnie mówiący po polsku, wieku około 40 lat, i mający dobre o służbie świadectwo przyjęty za furmana, po wysłużeniu lat 4rech, w jednym miejscu zaczął domierzać rozmaite kradzieże, i kiedy odkryto lice występku w dniu 6tym Oktobra 1815go uciekł; skradł rozmaitemi czasasami 6 nożów w srebro oprawnych, łyżek srebrnych stołowych 3, pułmiskową dużą 1, płaszcz granatowy nowy, czapkę, surdut mało używany szaraczkowy, parę pistoletów francuzkich, kilka chustek do nosa, gotując się zaś do ucieczki, poprzedał rzeczy stajenne drobniejsze, jako to, uzdeczki, derchy i t. d. — Ktoby go poścignął, niech raczy dać znać do policyi miejscowey Wileń., a odbierze przyzwoitą nagrodę.

3. W mieście Radziwiłowie, w gubernii Wołyńskiej, powiecie Krzemienieckim, jest do przedania lub zaarędowania dóm z Apteką i ogrodem na ulicy lipowey położony. Dom mieści w sobie pięć pokojów; Oficyna w której Apteka, mieści w sobie imo Aptekę, zdo Materialbamer, Laboratorium, i kuchnię w tyłach oficyny, znajduje się stajenka na koni trzy, cztery, dwie małych wozowienek, dla postawienia wozów i tym podobnych rzeczy; lech, szpichlerz. i studnią nad drogą w placu tymże umieszczoną — Ogród oparkaniony, mieści w sobie altankę, drzewa rodzayne, i ziola Botaniczne, obwód

placu całego z tym wyżey zabudowaniem wspomniony jedną stroną szerokości placu łokci sto dwadzieścia pięć, drugą stroną, dwieście czterdzieści dwa, trzecią stroną sto dwanaście, 4ta, stroną dwieście osiemdziesiąt sześć. Ktoby zyczył sobie kupić, lub na lat kilka arędować, może się zgłosić do apteki, jak wyżey opisaney, a za pomierną cenę sprzedaży, lub arędy otrzymać będzie mógł.

1 Z majątku Myssy w Gubernii Wileńskiej w Pcie Oszm. położonego, dziedzictwa Jana Bukatego Sędziego b. Grod. Pttu Oszm. zbiegli w różnych czasach poddani wieczyści ze wsi Myssy, Stefan Skazkiewicz, Dziemian Bryt, Stefan Wołczak v. Cupra z braćmi Mikołajem i Tomaszem, Jan Karoli Magdalena Bryłowa, Jan Polak, Leon Korzec z synem Symonem, Ludwik Rutkowski ze wsi Hinney, Tomasz Rozmysłowicz, Andrzej Szatrowski, Jerzy Zienkiewicz ze wsi Hryszkowszczyzny — Antoni Zywołkiewicz, Stanisław Szułowicz, z synem Stanisławem, Jan Szułowicz, Franciszek Koroway, i drugi Franciszek Koroway z synem Jakóbem, żoną Elżbietą i trzema córkami Krystyną, Marcellą i Olutą — ze wsi Sienkowszczyzny Stefan Huscinowicz, Stefan Sienkiewicz, Jan i Mikołaj Bracia Sienkiewiczowie, Antoni Szutowicz, Tadeusz Sienkiewicz, Bazyl Sienkiewicz, Jan Smykowski, Onufry Smykowski — Ze wsi małej Myssy — Tadeusz i Wincenty Moliniewiczowie — Ze wsi Łapciehy — Piotr Szysz — Wymienieni Imionami i Nazwiskami zbiegli ludzie są zajęci Inwentarzami, Skazkami uprzednemi, niewiedomo do tero gdzie się znajdują — Przeto pilnując się Okazow krajowych, uprasza się niniejszym uwiadomieniem, ażeby w terażniejsze Skazki formujące się nikt onych u kogo się znajdować mogą nie zapisywał; lecz raczył według Praw i Ukazow odesłać do Policyi Ziemskiej Oszmiańskiej, lub do wyżey wzmienionego majątku, w przeciwnym zdarzeniu zajęcia pod skazki niewłaściwie W. Sędzia Bukaty drogą prawa dochodzić będzie — Datt 28 Febr. Proszony do podania do gazet podpisuję się: X. Bartłomiej Adamowicz Assesor Kons. Metrop. Wileń.

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, w Gubernii Mińskiej w Powiecie Borysowskim w majątności Zamoszu (oddaney na satysfakcyą Kredytorów przez Wielmożnego Hieronima Zenowicza byłego Sędziego Ziemskiego Powiatu Borysowskiego) agitujący się, zawiadamia wszystkich Wierzycieli i Pretensorów do pomienionego majątku, iżby od dnia trzynastego następującego miesiąca Marca Roku terażniejszego w przeciągu dwóch tygodni z Dowodami swoich należnościów dla udowodnienia realności onych nieodmiennie stawali, i że niestawiający ulegać będą Amissyi, przez niniejszą Awizacyą ostrzega, Datt w Zamoszu Roku 1816 Miesiąca Februaryi 19 Dnia — Jan Przybora Podśudek Ziem. Pttu Mozyrskiego Exdyw. Prezydujący, Jerzy Zdrowjewski Podśudek Ziem. Pttu Dżisnieńskiego Exdywizor, Wiktor Jabłoński Podśudek Ziem. Pttu Słuckiego Exdyw.

2. Na ulicy Skopowka zwaney dom Ur. Bohdanowiczów pod Nrem 176 jest do przedania, zyczący kupić, może dowiedzieć się o plenipotencie do przedaży w redakcyi Kuryera Lit.

2. Na ulicy wiodącej od Sgo Jerzego do Sgo Filipa Jakuba dom drewniany z ogrodem Ur. Bolowey, pod Nrem 85z jest do przedania, zyczący kupić może się dowiedzieć o plenipotencie w redakcyi Kuryera Litew.